Oplegvel Collegebesluit

Portefeuille Dhr. B.B. Schneiders
Auteur Mevr. E.M. Verburg
Telefoon 5113800 E-mail: E.M.Verburg@haarlem.nl
VVH/OV Reg.nr. 2010/25715
Bijlagen:overzicht standplaatsen
B & W-vergadering van 16 februari 2010

Onderwerp
Standplaatsenbeleid 2010

DOEL: Besluiten

1. Op basis van artikel 151 van de Algemene Plaatselijke Verordening verleent het college van Burgemeester en Wethouders standplaatsvergunningen. In artikel 4.81 van de Algemene wet bestuursrecht wordt de bevoegdheid geregeld van het bestuur om beleidsregels vast te stellen met betrekking tot het toepassen van wettelijke voorschriften.

B&W

Het college besluit:

1. Het “standplaatsenbeleid 2010” vast te stellen voor het verlenen van vergunningen voor standplaatsen conform bijlage 1;
2. Een overgangstermijn van 10 jaar te hanteren, waarin vaste bouwwerken zonder bouwvergunning nog mogen blijven staan. Na de overgangstermijn dienen deze bouwwerken verwijderd te worden.
3. Nieuwe standplaatsvergunningen slechts voor 5 jaar uit te geven;
4. Een overgangsregeling toe te passen voor de bestaande standplaatsvergunningen die voor onbepaalde tijd verleend zijn conform bijlage 1, paragraaf 5 en paragraaf 12. Dit geldt voor vergunningen die vóór de vaststelling van het standplaatsenbeleid 2010 zijn verleend;
5. In 2010 onderzoek te doen naar de precario- en legestarieven en deze zonodig aan te passen naar een niveau van 100% kostendekking.
6. Het standplaatsenbeleid van 1987, de wijziging daarop van 1 januari 1991 vastgesteld 31 oktober 1990 en de regels omtrent de overname standplaats 1^{e} graads bloed- en aanverwanten van 19 april 1994 en het beleid voor dagstandplaatsen zoals onder ander vastgelegd is in 1989, 1994 en 2002, in te trekken op de dag van het in werking treden het standplaatsenbeleid 2010.
7. Het besluit van het college wordt ter informatie gestuurd aan de commissie Bestuur.

Collegebesluit

Onderwerp: Standplaatsenbeleid
Reg. Nummer: 2010/25715

1. Inleiding
Op 28 april 2009 is het college van B en W akkoord gegaan met het principebesluit standplaatsenbeleid 2009. Het standplaatsenbeleid 2009 is een besluit van algemene strekking en is conform artikel 4:83 van de Algemene wet bestuursrecht bekend gemaakt door publicatie. Verder zijn de standplaatshouders persoonlijk aangeschreven over het voorgenomen beleid.
De inzage termijn was van 22 mei 2009 tot en met 2 juli 2009. Belanghebbenden hebben hun zienswijze ingebracht op het standplaatsenbeleid. De zienswijzen zijn samengevat in een nota van zienswijzen (zie bijlage). Het principebeleid 2009 is aangepast naar aanleiding van de ingebrachte zienswijzen en heeft geresulteerd in het standplaatsenbeleid 2010.

2. Het college besluit:
2.1 Het "standplaatsenbeleid 2010" vast te stellen voor het verlenen van vergunningen voor standplaatsen conform bijlage 1;
2.2 Een overgangstermijn van 10 jaar te hanteren, waarin vaste bouwwerken zonder bouwvergunning nog mogen blijven staan. Na de overgangstermijn dienen deze bouwwerken verwijderd te worden.
2.3 Nieuwe standplaatsvergunningen slechts voor 5 jaar uit te geven;
2.4 Een overgangsregeling toe te passen voor de bestaande standplaatsvergunningen die voor onbepaalde tijd verleend zijn conform bijlage 1, paragraaf 5 en paragraaf 12. Dit geldt voor vergunningen die vóór de vaststelling van het standplaatsenbeleid 2010 zijn verleend;
2.5 In 2010 onderzoek te doen naar de precario- en legestarieven en deze zonodig aan te passen naar een niveau van 100% kostendekking.
2.6 Het standplaatsenbeleid van 1987, de wijziging daarop van 1 januari 1991 vastgesteld 31 oktober 1990 en de regels omtrent de overname standplaats 1e graads bloed- en aanverwanten van 19 april 1994 en het beleid voor dagstandplaatsen zoals onder ander vastgelegd is in 1989, 1994 en 2002, in te trekken op de dag van het in werking treden het standplaatsenbeleid 2010.
2.7 Het besluit van het college wordt ter informatie gestuurd aan de commissie Bestuur.

3. Beoogd resultaat

Een duidelijk toetsingskader voor de aanvragers, bevoegd gezag en omwonenden voor de vergunningverlening van standplaatsen.

Een helder standplaatsenbeleid dat mogelijkheden biedt om met verschillende belangen rekening te houden.

Het gebruik van de openbare ruimte beheersbaar te maken en te houden door middels handhaving ervoor te zorgen dat de verkoopinrichting op de standplaats mobiel wordt gemaakt en blijft.

Er voor zorg dragen dat standplaatsen veilig en met minimale overlast worden geëxpoiteerd.

4. Argumenten

2.2.1 Overgangstermijn voor vaste bouwwerken
Het is redelijk dat de standplaatshouders een ruime tijd hebben om zich voor te bereiden op de veranderingen voor hun onderneming en broodwinning. Ze hebben een investering gedaan in het vaste bouwwerk, weliswaar zonder de vereiste vergunning, maar toch in de overtuiging dat ze daarmee hun pensioen of het einde van de afschrijvingstermijn konden halen, zeker ook omdat er nooit op gehandhaafd is. Door een termijn van 10 jaar aan te houden, kunnen de bouwwerken nog blijven staan tot ze afgeschreven zijn. Indien een standplaatshouder binnen die 10 jaar met pensioen gaat, kan hij proberen zijn kiosk over te dragen aan de nieuwe standplaatshouder, die ingeloot wordt; De nieuwe standplaatshouder mag dan tot de lopende 10 jarentermijn is afgelopen ook de kiosk laten staan. De 10-jaar termijn gaat dus dan niet opnieuw lopen.

10 jaar na vaststelling van het standplaatsenbeleid 2010 wordt gelijktijdig de handhaving van alle vaste bouwwerken, die zijn geplaatst op de standplaatsen ingezet.

2.3.1 Dynamiek bij ruimtelijke ontwikkelingen
De vergunningen voor een bepaalde tijd verlenen biedt de mogelijkheid in te spelen op gewenste ruimtelijke ontwikkelingen zoals het herinrichten van het Stationsplein en voorkomt tegelijkertijd dat vaste opstallen worden neergezet, zodat de openbare ruimte beheersbaar blijft.

2.3.2 Flexibiliteit
Het afschaffen van de wachtlijst in combinatie met in tijd beperkte vergunningen en het invoeren van initiatiefstandplaatsen heeft tot gevolg dat er meer beweging (en dus marktwerking) komt in de verdeling van de standplaatsen en dat de ondernemers zelf meer invloed hebben op de mogelijkheden voor een standplaats. Het hanteren van een maximum aantal per gebied biedt tegelijkertijd de gemeente de mogelijkheid om de openbare ruimte beheersbaar te houden.

5. Kanttekeningen

5.1 Weerstand ondernemers
Het verwijderen van de verkoopinrichting na sluitingstijd wordt door de ondernemers als lastig ervaren als ze meer dan één dag achter elkaar staan. Dit is echter bestaand beleid. De voordelen van het verwijderen van de verkoopinrichtingen na verkooptijd zijn onder andere dat het bijdraagt aan een ruimtelijke beleving van de stad. Plantsoenen, parken, parkeerterreinen zijn vrij van standplaatsen.

De tijdelijkheid van de verleende vergunningen biedt meer onzekerheid voor de ondernemers omdat zij geen aanspraak meer kunnen maken op een exploitatie van de verkoopactiviteiten op onbeperkte termijn. Naar aanleiding van de zienswijzen is het beleid voor de reeds vergunde standplaatsen aangepast. De vergunningen blijven van kracht tot wederopzegging. Nieuwe vergunninghouders kunnen hun bedrijfsvoering hierop aanpassen.

5.2 Slagvaardig handhaven
Bij toename van het aantal vergunde standplaatsen is het van het grootste belang dat de verkoopinrichtingen mobiel zijn en na verkooptijden verwijderd worden. Hierop moet strikt worden toegezien omdat in het verleden vele verkoopinrichtingen getransformeerd zijn in vaste bouwwerken. Deze situatie is niet wenselijk gebleken en moet in de toekomst voorkomen worden.

5.3 Ondernemers met een vast bouwwerk op de standplaats
Ondernemers geven aan dat het mobiel maken van de verkoopinrichting vaak niet mogelijk is en hoge kosten met zich mee brengt. Om de ondernemers op dit punt tegemoet te komen wordt in het beleid een overgangstermijn van 10 jaar voorgesteld (zie 2.3.1) Daarna moeten de vaste opstallen verwijderd worden. In zeer schrijnende gevallen kan het College van Burgemeester en Wethouders tot een passend alternatief besluiten.

6. Uitvoering
Het beleid is een besluit van algemene strekking en wordt conform artikel 4:83 van de Algemene wet bestuursrecht bekend gemaakt door publicatie.De ondernemers op de wachtlijst die in aanmerking willen komen voor een standplaatsvergunning worden persoonlijk op de hoogte gesteld middels een brief. De standplaatshouders die een zienswijze hebben ingediend worden eveneens persoonlijk op de hoogte gesteld middels een brief.

7. Bijlagen
Het standplaatsenbeleid;
De nota van zienswijzen standplaatsenbeleid 2009
Kaart met de indeling van de wijken.

Het college van burgemeester en wethouders

de secretaris de burgemeester

STANDPLAATSENBELEID 2010

Standplaatsen
Ter regulering van de standplaatsvergunningen wil ons college een toetsingskader realiseren op basis van bepalingen hierover in de Algemene Plaatselijke Verordening. Deze nota is erop gericht op een transparante wijze te komen tot criteria op basis waarvan een besluit kan worden genomen bij de aanvraag van een standplaatsvergunning.

1. Inleiding
Er is al geruime tijd aanleiding voor het herformuleren van het standplaatsenbeleid. Met de vaststelling van het Convenant Herstructurering Buitenruimte Binnenstad is in 2001 reeds de kwalitatieve en ruimtelijke noodzaak voor een nieuw beleid bevestigd (het convenant van 2007 is hierop een vervolg). Het gaat onder meer om: de kwaliteit van de openbare ruimte, het uiterlijk, de maatvoering, het milieu, het economisch belang, openbare orde en veiligheid, handhaving, prijsbepaling en toewijzing.
Standplaatsondernemers en betrokken belangenorganisaties dringen aan op de formulering van nieuw beleid.

1.1. Inventarisatie
Uit inventarisatie d.d. 13 augustus 2008 (zie bijlage) is gebleken dat in Haarlem 37 standplaatsen aanwezig zijn. Van deze 34 standplaatsen hebben 8 standplaatsen een mobiele opstal. Op 26 standplaatsen is een niet mobiele verkoopinrichting geplaatst. Dit zijn kiosken waarvan er voor 8 een bouwvergunning is verleend. Er zijn 26 kiosken op standplaatsen gebouwd zonder bouwvergunning.

1.2. Visie
Het college van B&W heeft met de vaststelling van de Economische Agenda de inzet op het gebied van de detailhandel aangegeven. Het college wil bijdragen aan een levensvatbare, herkenbare en economisch succesvolle binnenstad en aan levensvatbare wijkwinkelcentra. Daarmee sluit het college aan op de Detailhandelsnota Haarlem Winkelstad (toekomstvisie 2002-2012). Standplaatsen completeren het winkel- en voorzieningenaanbod en vergroten de aantrekkelijkheid voor bezoekers en toeristen en zorgen voor extra werkgelegenheid en bestedingen.

1.3. Het begrip standplaats
In de Algemene Plaatselijke Verordening staat in artikel 151 gesteld dat het verboden is zonder vergunning op of aan de weg (…) voor publiek toegankelijke en in de openlucht gelegen plaats:

a. (…) een standplaats in te nemen of te hebben teneinde in de uitoefening van de handel goederen te koop aan te bieden, te verkopen of te verstrekken, dan wel diensten aan te bieden;
b. anderszins goederen uit te stallen of uitgestald te hebben om deze te koop aan te bieden, te verkopen of te verstrekken aan publiek.

Ook een rechthebbende op een perceel is het verboden om zonder vergunning van het college toe te staan dat een standplaats op zijn perceel wordt ingenomen. Passages in winkelcentra vallen ook onder dit verbod omdat deze ook onder openbare ruimte vallen en voor publiek toegankelijk zijn. Wanneer in winkelcentra kraampjes uitgestald worden, kan dit alleen wanneer het college de bijbehorende standplaatsvergunning heeft verleend, tenzij sprake is van een evenement.

Wij stellen het begrip ‘innemen van een standplaats’ als volgt vast:
Het in de openbare ruimte, voor publiek toegankelijke plaatsen waar met een voertuig, een kraam of een tafel of enig ander middel bedrijfsmatig goederen te koop worden aangeboden, goederen worden verstrekt of diensten worden verleend. Aan de definitie wordt toegevoegd: het geven van voorlichting al dan niet in combinatie met promotie activiteiten. Artikel 151 van de APV moet hierop worden aangepast.

Te denken valt daarbij niet alleen aan wekelijks of dagelijks op vaste tijdstippen ingenomen standplaatsen waar bloemen, ijs, oliebollen en vis worden verkocht (vaste standplaatsen), maar ook aan standplaatsen waar producten worden gepromoot, autoruiten worden gegraveerd of gerepareerd, of nieuwe internetmethoden worden aangeprezen. Aan het eind van de (dag) exploitatie dient de standplaats weer te worden ontruimd. Het betreft dus mobiele standplaatsen.
Hierop zijn uitzonderingen mogelijk, dit ter overweging van het bevoegd gezag (zie paragraaf 11.4).

2. Wettelijk kader
Artikel 151 van de Algemene Plaatselijke Verordening (verder APV) biedt de juridische basis voor het verlenen of weigeren van een standplaatsvergunning.
Naast de APV in zijn algemeenheid is overige regelgeving van belang, te weten onder meer de Winkeltijdenwet, de Wet milieubheer, de Wet op de Ruimtelijke Ordening, de Warenwet, de Drank- en Horecawet, de Colportagewet en de Vestigingswet bedrijven.

3. Weigeringsgronden
Op grond van artikel 151 van de APV kan de vergunning in de volgende gevallen worden geweigerd:

a. in het belang van de openbare orde;
b. in het belang van het voorkomen of beperken van overlast;
c. in het belang van de bescherming van het uiterlijk aanzien van de omgeving;
d. in het belang van de verkeersvrijheid of –veiligheid;
e. vanwege de strijd met een geldend bestemmingsplan;
f. in het belang van de bescherming van groenvoorzieningen in de gemeente;
g. in het belang van de volksgezondheid.

In de volgende paragrafen wordt een toelichting gegeven op deze weigeringsgronden. Verder zal in een separate nota voor de uitvoering van dit beleid nadere criteria worden vastgelegd voor het toetsen op deze weigeringsgronden voor zover de toelichting hierna niet voldoende is.

3.1. Openbare orde
De weigeringgrond omtrent de openbare orde sluit nauw aan bij de weigeringsgrond inzake het beperken of voorkomen van overlast. Ook wordt deze weigeringsgrond dikwijls gehanteerd in combinatie met de weigeringsgrond “belang van de verkeersvrijheid of –veiligheid”. Argumenten van openbare orde kunnenop twee manieren een rol spelen bij beslissingen om al dan niet een standplaatsvergunning te verlenen. Allereerst betreft het de personen die de vergunning aanvragen en gaan gebruiken. Zij dienen een verklaring van goed gedrag te kunnen overleggen en voor zover het commerciële standplaatsen betreft voor het verkopen van goederen of het aanbieden van diensten ingeschreven te staan in de Kamer van Koophandel en voor zover het vaste of tijdelijke standplaatsen betreft (zie paragraaf 6.1.)

ingeschreven zijn bij het Centraal Registratiekantoor (afdeling van het Hoofdbedrijfschap Detailhandel) in Den Haag (of de opvolger van deze organisatie).

Daarnaast kan een vergunning geweigerd worden als zich teveel standplaatsen (assortiment en/of aantal) bevinden in een klein gebied. Dit betekent dat niet op voorhand kan worden bepaald wanneer een dergelijke situatie zich voordoet, maar pas als het aantal vergunningen zodanig is dat een volgende vergunning een gevaar voor de openbare orde zou betekenen. Uit jurisprudentie blijkt dat, indien zich op een afstand van enkele meters in een straat vier of meer standplaatsen bevinden plaatsing van een vijfde niet is toegestaan.

3.2. Overlast
Meerdere standplaatsen op dezelfde locatie kunnen leiden tot overlast. Maximaal 4 standplaatsen zijn in elkaars nabijheid toegestaan omdat volgens jurisprudentie anders sprake is van een markt. De mate van overlast die en standplaats veroorzaakt is ook afhankelijk van de locatie en de soort standplaats.

Een standplaatsvergunning kan worden geweigerd indien de te plaatsen verkoopinrichting niet over een volledig veilige bakinstallatie beschikt. De mobiele bakkramen moeten voldoen aan de brandveiligheidsvoorschriften die onderdeel uitmaken van de vergunning.

De ondernemingen waar voedingsmiddelen worden bereid vallen onder het Activiteitenbesluit, de type B bedrijven, in het kader van de Wet milieubeheer. Deze ondernemers moeten zich melden middels de website http://aim.vrom.nl/ en zich houden aan de voorschriften die zijn opgenomen in het Activiteitenbesluit ter beperking van overlast als gevolg van stankhinder, zwerfvuil, afvalwater en geluid.

3.3. Uiterlijk aanzien van de gemeente
De weigeringsgrond kan gehanteerd worden indien één of meer standplaatsen worden ingenomen op een zodanige plaats dat het straatbeeld ernstig verstoord wordt. Niet alleen kan langs deze weg verkapte marktvorming worden tegengegaan, ook is aldus het aanzien van monumentale gebouwen of van een stedenbouwkundig samenspel te waarborgen. In dit kader kunnen ook groenstroken en natuurgebieden worden uitgesloten van het innemen van een standplaats, alsmede straten waar de woonfunctie prevaleert. Hiertoe kan advies gevraagd worden aan stedenbouwkundigen of architectuurhistorici.
Bovendien moet het uiterlijk van de mobiele verkoopinrichting voldoen aan eisen van welstand ter bescherming van het uiterlijk aanzien van de omgeving. Hiertoe kan advies gevraagd worden aan de adviescommissie ruimtelijke kwaliteit.

3.4. Verkeersvrijheid of -veiligheid
Wanneer het verlenen van de standplaatsvergunning tot gevolg zou hebben dat de verkeersveiligheid in gevaar komt dan is dit een weigeringsgrond voor het verlenen van de vergunning. Dit speelt bijvoorbeeld wanneer de verkeersaantrekkende werking te groot is voor de plaats waarvoor de standplaatsvergunning wordt gevraagd of omdat de standplaats te dicht bij gevaarlijke oversteekplaatsen is gesitueerd.
De aanwezigheid van standplaatsen mag de toegankelijkheid voor hulpdiensten niet belemmeren. Verder moet de bereikbaarheid van andere voorzieningen zoals kantoren, winkels en woningen gewaarborgd blijven. Zo nodig wordt advies gevraagd aan afdeling openbare ruimte, groen en verkeer.

In zijn algemeenheid zijn de navolgende locaties, vanuit het oogpunt van de verkeersvrijheid en -veiligheid, niet geschikt voor het innemen van een standplaats:

- langs in- en uitvalswegen;
- langs voorrangswegen buiten de bebouwde kom (aangezien het parkeren van auto's in de berm niet is toegestaan);
- langs wegen met vrij liggende fietspaden of fietsstroken;
- langs wegen die worden gebruikt door regionale- en stadsbussen;
- binnen een afstand van 15 meter van een kruispunt;
- een parkeerterrein/parkeerplaats, tenzij vaststaat dat er voldoende parkeerruimte is;
- op plaatsen waar het uitzicht wordt belemmerd of op een andere wijze gevaar of hinder wordt veroorzaakt door het innemen van de standplaats.
- Op trottoirs/voetgangersgebieden, indien voor het voetgangersverkeer dientengevolge minder dan 2 meter loopruimte ontstaat;
- Geen standplaats met etenswaren binnen een afstand van 100 meter hemelsbreed van een school.

Door de aanwezigheid van veel toeristen, bezoekers en dergelijke, is in het centrum een concentratie van voetgangers te constateren. Om deze stroom voetgangers ordelijk te laten verlopen, zijn de straten in het centrum niet geschikt voor standplaatsen. De pleinen vormen, in tegenstelling tot de straten een rustigere locatie.

3.5. Verzorgingsniveau

De aanvraag voor het innemen van een standplaats kan worden geweigerd wanneer het voorzieningenniveau ter plaatse in gevaar komt. Uit jurisprudentie is gebleken dat in dergelijke omstandigheden een gemeentelijk ingrijpen aanvaard kan worden ten einde te voorkomen dat consumenten als gevolg van de concurrentieslag tussen winkeliers en ambulante handel, geen redelijk verzorgingsniveau ter beschikking hebben. In de jurisprudentie is het geval bekend van een klein dorp waar het gevaar bestond dat de enige plaatselijke supermarkt zou verdwijnen. In Haarlem zal daar om die reden overigens niet snel sprake van zijn. Daarvoor is het aantal vierkante meters dat door het verstrekken van standplaatsvergunningen wordt toegevoegd in verhouding tot de hoeveelheid vierkante meters in het bestaande aanbod van winkels te gering.

4. Maximumstelsel en wachtlijst

Door middel van het uitgeven van vergunningen aan vastgestelde (het zogenaamde maximumstelsel) maxima werd getracht een evenwicht te creëren tussen enerzijds de belangen van handelaren en anderzijds de belangen van inwoners en bezoekers van Haarlem. In het standplaatsenbeleid van 31 oktober 1990 is het maximum aantal standplaatsen (tijdelijk en vast) vastgesteld op 75. Dit is exclusief de kerstbomen standplaatsen vanwege de korte tijd dat deze in werking zijn. Van de 75 standplaatsen zijn 38 standplaatsvergunningen verleend. Nagenoeg de helft van de standplaatsen is nog niet uitgegeven. Dit biedt voldoende ruimte voor initiatieven van toekomstige ondernemers. Het maximum aantal standplaatsen wordt, conform het huidige beleid, gehandhaafd op 75.

De jurisprudentie geeft aan dat een maximumstelsel moet worden verfijnd naar gebieden binnen de gemeente. Om een goede spreiding van de standplaatsen te bewerkstelligen moet het maximumstelsel worden verfijnd naar gebieden binnen de gemeente. Op de kaart (zie bijlage) wordt aangegeven hoeveel standplaatsen in de wijken zijn toegestaan.

Wijken	standplaatsen
Centrum	11
West	11
Zuid	10
Schalkwijk	11
Oost	10
Noord (1)	11
Noord (2)	11

Verdeling vergunde standplaatsen
De personen die op de wachtlijst staan kunnen vanwege het geringe verloop aan die vermelding geen concrete verwachtingen ontlenen dat zij op afzienbare termijn daadwerkelijk voor vergunningverlening in aanmerking komen. Om die reden wordt ten behoeve van hen geen overgangsregeling getroffen. Wel zullen zij van het afschaffen van de wachtlijst in kennis worden gesteld.
Vrijgekomen vergunningen worden niet meer via een wachtlijst afgegeven doch breed gecommuniceerd, te weten zowel via een advertentie in een huis - aan - huis krant als op de website. Liefhebbers voor de standplaats kunnen zich inschrijven voor vrijkomende standplaatsen. Via loting worden de standplaatsen toegewezen. Loting vindt plaats in bijzijn van de kandidaten.

Toevoeging nieuwe standplaatsen
Kandidaten voor een standplaats kunnen zelf een voorstel doen voor een plek en assortiment. Ook winkeleigenaren, winkeliersverenigingen, beheerders van economische, culturele- en maatschappelijke voorzieningen, wijkraden en andere kunnen een voorstel doen voor een standplaats tot het maximum aantal van 75 standplaatsen is bereikt.

Bij een verzoek om een nieuwe standplaats wordt dit verzoek ter visie gelegd en worden belanghebbenden om hun zienswijze gevraagd. Ook wordt advies gevraagd aan deskundigen (verkeer, welstand etc.) over de locatie. Nadat het college in principe de locatie heeft goedgekeurd kan een standplaats vergunning aangevraagd worden.

Na het vervallen van de vergunde termijnen van maximaal 2 keer 5 jaar, wordt de initiatiefplaats conform de regels van de bestaande standplaatsen bekend gemaakt en verloot. Voor de verloting wordt een procedure gemaakt.

Bij aanvragen voor een standplaats op particuliere grond geldt dat indien overeenstemming is bereikt tussen de partijen, een standplaatsvergunning kan worden aangevraagd. Hiervoor geldt hetzelfde toetsingskader als bij een aanvraag op gemeentegrond. Voor standplaatsen op particuliere grond geldt de procedure van verloting niet omdat er een privaatrechterlijke overeenkomst is tussen de partijen.

5. Overname door bloed- en aanverwanten
De overname van standplaatsen door de overblijvende echtgeno(o)t(e) /of levenspartner waarmee meer dan drie jaar een gezamenlijke huishouding is gevoerd bij overlijden van de vergunninghouder blijft mogelijk. Dit geldt ook voor een kind dat bij voortduring zijn ouder op diens standplaats heeft bijgestaan. Wanneer een daartoe strekkend verzoek binnen acht weken na het overlijden bij het college wordt ingediend, wordt de vrijgekomen vergunning na het overlijden van de vergunninghouder op naam van de overblijvende

echtgeno(o)t(e)/levenspartner/kind, geschreven tenzij zwaarwegende belangen zich daartegen verzetten. Bij pensionering en ernstige ziektes geldt hetzelfde afwegingskader als bij overlijden. Wij onderscheiden hierbij twee mogelijkheden.

1. Voor standplaatsvergunningen die verleend zijn vóór de vaststelling van het standplaatsenbeleid 2010 geldt dat de standplaats kan worden overgedragen aan bloed- en aanverwanten in de 1e graad. De bloed- en aanverwanten in de 1e graad krijgen dan in principe een vergunning voor dezelfde termijn als de oorspronkelijke vergunning tenzij er dringende belangen zijn, waardoor de vergunning niet of voor een kortere termijn kan worden verlengd.

2. Voor standplaatsvergunningen die na vaststelling van dit beleid zijn verleend geldt een termijn van maximaal een periode van 2 keer 5 jaar. Een overname van het bedrijf/de handel door bloed- en aanverwanten in de 1e graad is mogelijk, maar alleen binnen de maximale looptijd. Deze periode wordt dus niet verlengd als een bloed- of aanverwant de standplaats overneemt. De einddatum van de oorspronkelijke vergunning blijft de einddatum van de vergunning, ook na overname.

6. Soorten standplaatsen

Er zijn drie soorten standplaatsen:

- Een vaste standplaats: een standplaats voor het aanbieden van goederen en diensten waarvoor een vergunning is verleend met een tijdsduur van 5 jaar;
- Een tijdelijke standplaats: een standplaats voor het aanbieden van goederen en diensten waarvoor een vergunning is verleend voor de minimale duur van 1 dag en een maximale duur van 6 aaneengesloten maanden per jaar over een periode van maximaal 5 jaar. Tijdelijke standplaatsvergunningen worden onder meer verleend voor de verkoop van seizoensgebonden artikelen. Voorbeelden hiervan zijn bijvoorbeeld ook een dagstandplaats voor het graveren van auto's.
- Een losse standplaats: hieronder wordt verstaan:
  a) standplaatsen met een ideëel karakter op gebied van sociaal-cultureel en/of maatschappelijke activiteiten of activiteiten op gebied van volksgezondheid allen met een niet commercieël karakter (verkoop van producten is uitgesloten). Hieronder inbegrepen de standplaatsen waar een bus geplaatst wordt ten behoeve van bevolkingsonderzoek, het verspreiden van het politieke gedachtegoed etc.;
  b) standplaatsen waar voorlichtingsactiviteiten al dan niet in combinatie met promotie activiteiten plaatsvinden. De vergunning wordt voor een beperkte periode verleend met een minimum van 1 dag.

De standplaatsen vallen onder de vergunningplicht met uitzondering van de ideële standplaatsen en de standplaatsen waar vanuit een bus maatschappelijk relevante activiteiten worden ontplooid. Deze standplaatsen vallen onder de meldingsplicht. Burgemeester en Wethouders bepalen in een separate nota de regels voor het vergunnen van losse standplaatsen.
Voor seizoenstandplaatsen is het uitgangspunt dat voor elke branche gelijke regels gelden met name voor de duur van de periode, waarin seizoensgebonden artikelen kunnen worden verkocht middels een standplaatsvergunning. Dit zal in de uitvoeringsbeleidsregels worden vastgelegd. Ook dit wordt via een separate nota bepaald door het college van burgemeester en wethouders.

7. Standplaatsen bij evenementen
De bevoegdheid voor het verlenen van standplaatsvergunningen op een evenemententerrein ligt bij de gemeente. Uitgezonderd hiervan zijn de standplaatsen die behoren bij het evenement zelf. Deze standplaatsen maken onderdeel uit van de evenementenvergunning.

8. Terrassen en uitstallingen
Gelet op het beperken van overlast en de verkeersveiligheid is het plaatsen van een terras bij een standplaats in principe niet toegestaan. Uitzondering hierop zijn de terrassen die in de Beheersnota terrassen d.d. 07-04-2007 zijn genoemd. Op pleinen die zich daartoe lenen zijn maximaal 3 tafeltjes met ieder 4 stoelen toegestaan mits een terrasvergunning kan worden verleend.
Gelet op de aard van een standplaats, het binnen een beperkte tijd aanschaffen en indien van toepassing, het nuttigen van de aangeschafte voedingsmiddelen, is het hebben van een terras bij overige standplaatsen niet toegestaan. Maximaal twee hoge tafeltjes voor het staand nuttigen van etenswaren is wel toegestaan.
Een uitstalling bij een verkoopinrichting mag maximaal 5 m2 grondoppervlakte beslaan.

9. Melding losse standplaatsen met een ideëel karakter
In de kadernota 2004, nr 1.7 heeft het college besloten om de meldingsplicht te introduceren voor standplaatsen met een ideëel karakter. Het beleid voor deze standplaatsen wijzigt niet maar wordt voor de volledigheid onder het standplaatsenbeleid gebracht. Dit wordt op korte termijn met een aanwijzingsbesluit geregeld. Burgemeester en Wethouders bepalen in een separate nota de regels voor het vergunnen en melden van losse standplaatsen. (zie onder 6.)

10. Vergunningprocedure algemeen
Op de vergunningverlening is de Algemene wet bestuursrecht van toepassing. Hierbij wordt niet de uniforme openbare voorbereidingsprocedure bedoeld in Hoofdstuk 3 met uitzondering van afdeling 3.4 gevolgd, maar de vergunningverlening wordt wel gepubliceerd. Indien nodig kan de vergunningaanvraag conform één van deze procedures worden afgehandeld. De initiatiefplaatsen worden afgehandeld volgens de uitgebreide procedure met de mogelijkheid voor belanghebbenden om hun zienswijze kenbaar te maken tegen het voorgenomen besluit.

In de vergunning worden voorschriften opgenomen die betrekking hebben op openbare orde, overlast, uiterlijk aanzien, verkeersveiligheid, verzorgingsniveau en ruimtelijke ordening.

10.1. Ontvankelijke aanvraag
De vergunningaanvraag dient ontvankelijk te zijn, dat wil zeggen dat de aanvraag in behandeling kan worden genomen als alle gevraagde gegevens en bescheiden bij de aanvraag zijn overgelegd.

Voor het indienen van een aanvraag voor een standplaatsvergunning moet een aanvraagformulier worden ingevuld (zie bijlage). Bij een aanvraag/voorstel moeten de volgende gegevens bij afdeling VVH worden aangeleverd:

- Een duidelijke omschrijving van de locatie waar men de standplaats wenst in te nemen;
- Een duidelijke plattegrond schaal (1:200) van de locatie waarop aangegeven staat waar de standplaats exact wordt ingenomen;
- De artikelen die de aanvrager wil verkopen;

- Recent uittreksel van de Kamer van Koophandel, waaruit blijkt dat hij of zij voor deze artikelen staat ingeschreven;
- Een inschrijfbewijs bij het Centraal Registratiekantoor (afdeling van het Hoofdbedrijfschap Detailhandel) in Den Haag;
- Een omschrijving van de verkoopgelegenheid met een foto of artist impression;
- Een kopie van een geldig legitimatiebewijs
- Een verklaring van goed gedrag.

10.2. Duur van de vergunning
Vergunningen worden voor maximaal 5 jaar verleend. Na de eerste periode heeft de standplaatshouder nog een voorkeursrecht voor een tweede periode van vijf jaar. Na de periodes van 5 jaar is de standplaats vrij. Indien de tweede periode verstreken is, wordt door de gemeente bepaald of de vacante standplaats opnieuw wordt uitgegeven. Wanneer een standplaatshouder zijn verkoopwagen of kraam verkoopt, verhuurt of in gebruik geeft, verschaft dat de koper, huurder of gebruiker geen recht op toekenning van de standplaats (vergunning).
De huidige vergunningen worden tot nu toe voor onbepaalde tijd verleend. Het nadeel hiervan is dat niet ingespeeld kan worden op veranderende omstandigheden en ontwikkelingsmogelijkheden op een bepaalde locatie. Een kortere looptijd van een vergunning heeft het voordeel, dat de voorschriften en beperkingen van de vergunning tussentijds gewijzigd kunnen worden, indien dit door gewijzigde omstandigheden wenselijk zou kunnen zijn. Dit is eenvoudiger te realiseren als een vergunning eenmaal verlopen is. Overigens kunnen de vergunningen tussentijds worden ingetrokken als gewijzigde omstandigheden of nieuwe inzichten daartoe aanleiding geven.

10.3. Tijdstip indienen verlengingsaanvraag
Twaalf weken voor afloop van een vergunningstermijn dient de aanvraag voor een nieuwe periode te worden ingediend. Indien die termijn niet in acht wordt genomen vervalt de bestaande vergunning van rechtswege op het moment dat de geldigheidsduur is verstreken en gaat de (nieuwe) vergunning pas in na verlening. Gedurende de periode tussen het vervallen van de bestaande vergunning en de ingangsdatum van de nieuwe vergunning/verlening mag bij een te late aanvraag voor verlenging van de vergunning geen gebruik worden gemaakt van de standplaatsvergunning. Het hier gestelde dient ervoor te zorgen dat de vergunningaanvrager de vergunning in zijn eigen belang tijdig aanvraagt.
Bij de afweging voor het al dan niet verlenen van de gevraagde vergunning moet de actuele situatie kunnen worden meegenomen. Het is daarom ook niet mogelijk meteen voor meer termijnen de vergunning aan te vragen. Vier jaar na vergunningverlening kan de standplaats opnieuw worden aangevraagd.

10.4. Aanvraag vergunning
Indien er een vergunningaanvraag is voor een vrijkomende standplaats, met uitzondering van de standplaatsen op particuliere grond, kan deze worden heruitgegeven. Dan wordt de volgende procedure gevolgd:
- De vergunninghouder geeft schriftelijk door geen gebruik meer te willen maken van de vergunning;
- De vergunninghouder krijgt een schriftelijke bevestiging dat de vergunning is ingetrokken;
- In een huis-aan-huis krant en op de website wordt een advertentie geplaatst;
- Kandidaten krijgen zes weken de gelegenheid om een aanvraag in te dienen;

- Indien de aanvraag onvolledig is krijgt de kandidaat twee weken de tijd om de ontbrekende gegevens aan te leveren. Indien de gegevens niet worden aangeleverd wordt de aanvraag niet in behandeling genomen;
- Indien meerdere aanvragen zijn ontvangen en meerdere kandidaten alle voldoen aan de vereisten voor verlening, zal worden geloot.

De vergunningaanvraag moet voldoen aan het gestelde in het hoofdstuk "ontvankelijke aanvraag". Als de vergunning kan worden verleend zal de huidige vergunninghouder een schriftelijke bevestiging van de intrekking van de vergunning ontvangen.

11. Voorschriften

11.1. Persoonsgebonden karakter

De vergunning is strikt persoonlijk. Hieruit volgt dat een vergunning ook uitsluitend kan worden verleend aan natuurlijke personen. De reden hiervoor is, dat aan de vergunninghouder een aantal specifieke eisen wordt gesteld. Dit omdat aan het gebruik van de vergunning aspecten zitten als openbare orde en mogelijke overlast voorkomen, enz. Het uitgangspunt is dat per ondernemer slechts één vergunning kan worden verleend (voor hetzelfde tijdstip), ongeacht het aantal dagen waarvoor de vergunning wordt gebruikt. De vergunninghouder dient ten tijde van de bedrijfsuitoefening persoonlijk aanwezig te zijn. Een uitzondering hierop wordt gemaakt voor de verkoopinrichtingen waar bloemen worden verkocht. De vergunninghouder van een dergelijke inrichting mag zich op de standplaats laten bijstaan door één persoon.

Indien niet aan de aanwezigheidseis kan worden voldaan, bijvoorbeeld bij langdurige ziekte, is het ter beoordeling aan het college of de vergunninghouder tijdelijk vervangen kan worden. Bij hoge mate van uitzondering kan het college de vergunninghouder (schriftelijk) toestemming geven gedurende een bepaalde periode de bedrijfsuitoefening te laten uitoefenen door een "vervanger". Bij controle dient de tijdelijke vervanger dit schriftelijke bewijs te kunnen overleggen. Wil de vergunninghouder gebruik maken van deze mogelijkheid dan moeten de vergunninghouder en de desbetreffende medewerker hiertoe een schriftelijke gemotiveerde aanvraag bij het college indienen.

Opgemerkt dient te worden dat de vergunninghouder te allen tijde verantwoordelijk en aansprakelijk blijft voor de bedrijfsvoering en de naleving van de vergunningsvoorschriften en beperkingen.

11.2. Uiterlijk aanzien van de standplaats

Haarlem dient te bevorderen dat de standplaatsen met hun aanwezigheid en uitstraling passen binnen de omgeving. In een nog op te stellen welstandnota zullen criteria voor de standplaatsen worden opgenomen. Tot de vaststelling van deze welstandsnota zal de verkoopinrichting worden beoordeeld op:

- De aanvaardbaarheid van de verkoopinrichting in relatie tot de karakteristiek van de reeds aanwezige bebouwing, de openbare ruimte, het landschap dan wel de stedebouwkundige context;
- Massa, structuur, maat en schaal, detaillering, materiaalkeuze en kleurstelling van de verkoopinrichting;
- Samenhang tussen de verkoopinrichting en de ruimtelijke context ervan wat betreft de onderlinge relatie tussen de samenstellende delen daarvan.

Als ondernemers hun standplaatsactiviteiten met een andere verkoopgelegenheid willen uitoefenen en/of het uiterlijk van de verkoopgelegenheid willen wijzigen moet hiervoor een wijzigingsaanvraag te worden ingediend. Zo nodig wordt advies gevraagd aan de adviescommissie ruimtelijke kwaliteit (ARK), stedenbouwkundige of verkeerskundige over de wijzigingen.

11.3. Afmetingen wagen
Hoewel het Wegenverkeersreglement (WVR) wel maximale maten geeft voor breedte en hoogte van de verkoopinrichtingen, gebeurt dat niet voor de lengte. Dit betekent dat de wagen maximaal 2,55 m breed (art 65 sub d WVR) en 4 m hoog (art. 65 sub cd WVR) mag zijn. De maximale lengte volgens de Wet voor een aanhangwagen is 12 meter. Dit heeft met name te maken met de mogelijkheid de wagens veilig te kunnen verplaatsen. In het belang van de verkeersveiligheid wordt een verkoopwagen langer dan 12 meter niet toegestaan.

11.4. Mobiliteit
Bouwvergunningplichtige objecten zijn niet toegestaan bij, op of aan de verkoopinrichting. De standplaats mag in principe van maandag tot en met zaterdag tussen 08.00 en 18.00 uur en tijdens de koopavonden in gebruik zijn en dient ’s avonds ontruimd te zijn. Het gaat immers om ambulante handel. Voorkomen moet worden dat de standplaats wordt ingericht als permanente winkel. Door de standplaats elke dag te ontruimen is de kans klein dat er permanente bouwsels worden aangebracht. Bij het merendeel van de huidige standplaatsen in Haarlem is dit nu het geval.
Bij de tijdelijke standplaatsen zoals oliebollenkramen en poffertjeskramen met een vergunning is het gezien de afmeting van de wagen niet altijd redelijk een dagelijkse ontruimingsplicht te eisen. Een afwijking van de ontruimingsplicht wordt per geval afgewogen en vastgelegd in de vergunning.

11.5. Plaatsing wagen, tent, kraam e.d.
De juiste plaats van de standplaats inclusief verkoopinrichting wordt door een door de gemeente aangewezen ambtenaar aangegeven. Zonder toestemming van de gemeente is het niet toegestaan de verkoopinrichting op een andere locatie te plaatsen.

11.6. Schoonhouden standplaats
Vanwege de openbare orde en het uiterlijk aanzien van de gemeente is het van belang om van de standplaatshouder te eisen dat hij de omgeving van de standplaats schoon houdt. Daarom moet de standplaats en de naaste omgeving binnen een straal van 10 meter in schone en ordelijke toestand worden gehouden. Tevens dienen aan de verkoopwagen, waarmee de standplaats wordt ingenomen, of in de onmiddelijke nabijheid daarvan, twee of meer afvalbakken worden geplaatst. Voor lediging van deze bakken is de vergunninghouder verantwoordelijk.

11.7. Brandveiligheid
De aan de vergunning te verbinden voorschriften en beperkingen omtrent zijn opgenomen in een bijlage. Deels vindt er een overlapping van de voorschriften en beperkingen van het Activiteitenbesluit in het kader van de Wet milieubeheer.

11.8. Vergoeding
Het gebruik van de openbare weg door het innemen van een standplaats geldt als bijzonder gebruik van de openbare weg. Daarvoor dient de ondernemer een vergoeding te betalen. De

door de standplaatshouder te betalen vergoeding voor het innemen van de standplaats ligt in Haarlem beneden het landelijk gemiddelde. Het lage standplaatstarief geldt nu ook voor standplaatsen die in feite beschouwd kunnen worden als kiosken (zonder de voor kiosken vereiste bouwvergunning), er is niet alleen sprake van oneigenlijke concurrentie met winkels maar ook tussen standplaatsen en kiosken.

Onderzocht moet worden of en hoe de leges- en precariotarieven kunnen worden bijgesteld naar een marktconform en kostendekkend niveau.

12. Overgangsregeling
De standplaatsvergunningen die verleend zijn voordat dit beleid is vastgesteld blijven van kracht tot wederopzegging tenzij ze voor een bepaalde periode zijn verleend of tenzij belangen van stedenbouwkundige aard, verkeersveiligheid of belangen van omwonenden of belangen van ondernemers in de nabijheid van de standplaats zich daartegen verzetten. In die gevallen zullen de standplaatsvergunningen worden ingetrokken.
Voor de bouwwerken op de standplaatsen zonder bouwvergunning geldt een overgangstermijn van 10 jaar vanaf de vaststelling van dit beleid. Voor het overige gelden ook voor deze vergunningen de regels van het standplaatsenbeleid 2010. Het afschaffen van de wachtlijst en het maximumstelsel gaat direct in na het vaststellen van deze beleidsregel.

13. Rechtskarakter van het standplaatsenbeleid
Het standplaatsenbeleid is een beleidsregel in de zin van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) Dit betekent dat het standplaatsenbeleid als besluit van algemene strekking moet worden bekend gemaakt door publicatie. Ingevolge het bepaalde in artikel 4:84 van de Awb moet overeenkomstig de beleidsregel worden gehandeld, tenzij toepassing van het beleid voor één of meer belanghebbenden gevolgen zou hebben die wegens bijzondere omstandigheden onevenredig zijn in verhouding tot de met de beleidsregel te dienen doelen (inherente afwijkingsbevoegdheid).

14. Communicatie
Deze beleidsregel treedt na vaststelling in werking op de dag van bekendmaking in de stadskrant. Deze beleidsregel kan worden aangehaald als “Standplaatsenbeleid 2010”.
Alle betrokkenen, huidige standplaatshouders en personen die op de wachtlijst staan worden geïnformeerd over het nieuwe beleid middels berichtgeving in de stadskrant en bladen van belangenorganisaties.

15. Intrekken bestaande beleidsregels
Het standplaatsenbeleid van 1987, de wijziging daarop van 1 januari 1991 vastgesteld 31 oktober 1990, de regels omtrent de overname standplaats 1e graads van 19 april 1994 en het beleid voor dagstandplaatsen zoals onder ander vastgelegd is in 1989, 1994 en 2002, zijn ingetrokken op de dag van het in werking treden van deze beleidsregels.

Haarlem, 9 februari 2010

Het college van Burgemeester en Wethouders van gemeente Haarlem,

De secretaris, de burgemeester,

Handhavingsparagraaf

De handhaving en controle van de standplaatsvergunningen vinden plaats door de politie en de medewerkers van de hoofdafdeling Veiligheid, Vergunningen en Handhaving. Naast de controle van de vergunning is het van groot belang dat de ontruimingsplicht van de standplaatsen gehandhaafd wordt.

1. **Bebouwde omgeving**

De invoering van dit beleid heeft consequenties voor de bestaande vergunninghouders. Hiervoor wordt een uitsterfconstructie gehanteerd waarbij de vergunningen die verleend zijn voor de vaststelling van dit beleid, tot wederopzegging van kracht blijven.

Uit de inventarisatie* blijkt op welke standplaatsen een vast bouwwerk staat:

Adres/locatie	Type bouwwerk	Bouwvergunning	Pachtovereenkomst
Anthony Fokkerlaan	kiosk	Nee	Nee
Belgiëlaan	verkoopwagen	Nee	Nee
Botermarkt	kiosk	Ja	Ja
Brouwersplein	kiosk	Ja	Ja
Californiaplein	verkoopwagen	Nee	Nee
Floris van Adrichemlaan	kiosk	Ja	Ja
Frans Halsplein	kiosk	Nee	Nee
Frans Halsplein	kiosk	Nee	Nee
Frederikspark	kiosk	Nee	Nee
Friese Varkenmarkt	kiosk	Nee	Nee
Grote Houtstraat	kiosk	Nee	Nee
Grote Houtstraat	verkoopwagen	Nee	Nee
Grote Markt	verkoopwagen	Nee	Nee
Houtplein	kiosk	Ja	Nee
Julianapark	kiosk	Ja	Nee
Julianapark	verkoopwagen	Nee	Nee
Julianapark	verkoopwagen	Nee	Nee
Marnixplein	kiosk	Ja	Ja
Merovingestraat	kiosk	Nee	Nee
Oranjekade	kiosk	Nee	Nee
Planetenlaan	kiosk	Nee	Ja
Planetenlaan	kiosk	Nee	Nee
Plesmanplein	verkoopwagen	Nee	Nee
Prinses beatrixplein	kiosk	Nee	Nee
Raamvest	kiosk	Nee	Nee
Rivieraplein	verkoopwagen	Nee	Nee
Rijksstraatweg	kiosk	Nee	Nee
Rijksstraatweg	kiosk	Nee	Nee
Stationsplein	kiosk	Nee	Nee
Stationsplein	kiosk	Nee	Nee
Verwulft	kiosk	Nee	Nee
Van Zeggelenplein	kiosk	Ja	Ja
Van Zeggelenplein	kiosk	Nee	Nee
Zomerkade	kiosk	Ja	Nee

∗ de inventarisatie is per september 2009, de stand van zaken is aan veranderingen onderhevig. Aan de gegevens genoemd in deze tabel kunnen geen rechten worden ontleend.

2. Onbebouwde omgeving

Bij de handhaving van het standplaatsenbeleid is het van groot belang dat de verkooppunten daadwerkelijk mobiel blijven. De verkooptijden die in de voorschriften worden opgenomen zijn van 08.00 – 18.00, tenzij in de vergunning anders is bepaald. Maximaal 1 uur voor aanvang van het tijdstip waarop, overeenkomstig het vermeldde in de vergunning, met de verkoop of verstrekking wordt aangevangen, mag de standplaats worden ingenomen. Binnen 1 uur na tijdstip, overeenkomstig het vermelde in de vergunning, dat de verkoop of verstrekking wordt beëindigd, dient de standplaats te worden ontruimd.
Voorts moeten de standplaatshouders in bezit zijn van een op naam gestelde standplaatsvergunning en deze kunnen op verzoek kunnen tonen aan het bevoegd gezag. Standplaatshouders moeten zich houden aan de voorschriften die verbonden zijn aan de vergunning.

3. Communicatie

Het beleidsproces voor vergunningverlening is tevens de start van het handhavingsproces in de toekomst. Het standplaatsenbeleid is gepubliceerd. Tevens zijn de ondernemers die op de wachtlijst staan middels een brief op de hoogte gesteld van het beleid.

Nota van zienswijzen standplaatsenbeleid 2009

1. Inleiding

Op 28 april 2009 is het college van B en W akkoord gegaan met het principebesluit standplaatsenbeleid 2009. Belanghebbenden hebben hun zienswijze ingebracht op het standplaatsenbeleid 2009 dat conform de Algemene wet bestuursrecht ter inzage heeft gelegen. De inzage termijn was van 22 mei 2009 tot en met 2 juli 2009. De zienswijzen en de reactie daarop worden in hoofdstuk 2 en 3 behandeld.

Vooraf nog het volgende. In vergelijking met de detailhandel vanuit winkels, kunnen ondernemers die vanuit een standplaats verkopen op een economisch aantrekkelijkere wijze werken; zonder al te hoge investeringen en vaste lasten kunnen zij direct hun koopwaar aan de man brengen. De schaduwzijde is dat er door deze lage drempel een wildgroei aan standplaatsen kan ontstaan. Dat kan leiden tot ongewenste situaties zoals parkeerproblematiek, overlast voor omwonenden (parkeren, stank e.d.) en verkeersonveilige situaties. Verder kan het innemen van een standplaats het uiterlijk aanzien van de omgeving aantasten doordat in de toch al schaarse openbare ruimte zoals parken, pleinen, plantsoenen en dergelijke bouwwerken staan, stalletjes, aanhangers en dergelijke staan.

Het standplaatsenbeleid 2009 beoogt de bestaande situatie te reguleren en handhaafbaar te maken. Hiervoor geldt een overgangstermijn. Nieuwe standplaatsen moeten aan het standplaatsenbeleid 2009 voldoen zodra het wordt vastgesteld.

2. Beantwoording zienswijzen

2.1 *"het mobiel maken van de verkoopinrichting brengt aanzienlijke kosten met zich mee en is vaak ook geheel niet mogelijk"*

09/124020 S.G. Vaars
09/118761 C.P. Jansen Hendriks
09/108904 J. Cop
09/107810 W.J. van Aken
09/114910 P. en C. van den Heuvel
09/120551 A.H. Giesbergen
09/105340 W. Wevers
09/107442 P. Caljouw en L. van Rhijn

ad 2.1 Een verkoopinrichting op een standplaats is geen winkel. Doordat de verkoopinrichtingen niet meer mobiel zijn en zijn verbouwd tot vaste bouwwerken is geen sprake meer van een standplaats. Een standplaatsvergunning is bedoeld voor mobiele verkoopinrichtingen die na verkooptijden verwijderd worden. Vanuit het verleden is niet gehandhaafd op de standplaatsvergunningen waardoor vele kiosken zijn gebouwd op de standplaatsen. Dit is soms ook in overleg met de gemeente Haarlem gebeurd.

2.2 *“door een vergunning voor bepaalde tijd te verlenen komen de continuïteit en toekomst van de onderneming in gevaar”*

09/124020 S.G. Vaars
09/115717 J.F. Lijnzaat
09/118761 C.P. Jansen Hendriks
09/108904 J. Cop
09/10781 W.J. van Aken
09/106446 Harm’s viskiosk
09/114910 P. en C. van den Heuvel
09/120551 A.H. Giesbergen
09/105340 W. Wevers
09/107820 W.J. van Aken
09/114004 P. en E. Zuiderveld-Dierdorp
09/107442 P. Caljouw en L. van Rhijn

ad 2.2
Verleende standplaatsvergunningen
De verleende standplaatsvergunningen blijven van kracht tot wederopzegging.
Voor de bouwwerken op de standplaatsen wordt een overgangstermijn van 10 jaar gehanteerd, waarin vaste bouwwerken zonder bouwvergunning nog mogen blijven staan. Na de overgangstermijn dienen deze bouwwerken verwijderd te worden.De vergunninghouder mag op dezelfde standplaats een vergunning aanvragen voor een mobiele verkoopinrichting. Deze vergunning valt dan onder het regiem van “bestaand”.

In zeer schrijnende gevallen kan het college van Burgemeester en Wethouders tot een passend alternatief besluiten.
De standplaatsvergunning is niet overdraagbaar.

Nieuwe standplaatsvergunningen
De standplaatsvergunningen die vanaf het moment dat het standplaatsenbeleid 2010 definitief wordt vastgesteld worden verleend worden voor een periode van 5 jaar verleend met de mogelijkheid om nogmaals met 5 jaar te verlengen. Op termijn wordt dan de flexibiliteit bereikt waarbij ook andere belangstellenden in aanmerking kunnen komen voor een standplaatsvergunning. Voor nieuwe standplaatshouders is op het moment van vergunningverlening duidelijk dat het een tijdelijke vergunning betreft. Bij het starten van de onderneming kan de ondernemer hier rekening mee houden.

Verder kan op termijn beter ingespeeld worden op ruimtelijke ontwikkelingen. Andere gemeentes verlenen ook tijdelijke vergunningen, soms zelfs voor een kortere periode dan 5 jaar.

2.3 “*doordat bloed- en aanverwanten de standplaatsvergunning niet kunnen overnemen wordt de ondernemer belemmert in de overdracht van het opgebouwde bedrijf en goodwill*”

09/124020 S.G. Vaars
09/115717 J.F. Lijnzaat
09/118761 C.P. Jansen Hendriks

09/108904 J. Cop
09/120551 A.H. Giesbergen

ad 2.3 Naar aanleiding van deze zienswijze wordt het beleid gewijzigd. Er wordt onderscheid gemaakt tussen twee situaties met betrekking tot de overname van een standvergunning door bloed- en aanverwanten.

1. Voor standplaatsvergunningen die verleend zijn vóór de vaststelling van het standplaatsenbeleid 2010 geldt dat deze kunnen worden overgedragen aan bloed- en aanverwanten. Deze krijgen dan een nieuwe vergunning voor een termijn van maximaal een periode van 2 keer 5 jaar.

2. Voor standplaatsvergunningen die na vaststelling van dit beleid zijn verleend geldt een termijn van maximaal een periode van 2 keer 5 jaar. Hierbij kan de vergunning overgenomen worden door bloed- en aanverwanten, maar alleen voor de nog resterende looptijd.

Paragraaf 1.5 van het standplaatsenbeleid 2009 wordt hierop aangepast.

2.4. "*doordat de standplaatsvergunning persoonsgebonden (en niet met de verkoop van de kiosk naar derden overgaat) is komt de pensioenvoorziening en of het economisch ondernemerschap in gevaar*"

09/124020 S.G. Vaars
09/115717 J.F. Lijnzaat
09/118761 C.P. Jansen Hendriks
09/108904 J. Cop
09/106446 Harm's viskiosk
09/114910 P. en C. van den Heuvel
09/114004 P. en E. Zuiderveld-Dierdorp
09/105340 W. Wevers

De standplaatsvergunning is persoonsgebonden, dit is niet veranderd ten opzichte van het beleid van 1 januari 1991. Bij de beëindiging van de verkoopinrichting moet de standplaats op dat moment door de ondernemer vrij van opstallen en dergelijke worden opgeleverd. Het bedrijf kan daardoor niet worden overgenomen. Dit is geen beleidswijziging.

2.5 "*het opnieuw aanvragen van de standplaatsvergunning na het verlopen van 5 jaar leidt tot bureaucratie en maakt de aanvrager kwetsbaar op procedureel gebied".*

09/115717 J.F. Lijnzaat

ad 2.5
Het is de verantwoordelijkheid van de aanvrager om tijdig de vergunning aan te vragen. Doordat het beleid duidelijkheid schept is de verwachting dat er minder vragen omtrent procedure, wachtlijst (die komt te vervallen) en dergelijke zijn. Het standplaatsenbeleid 2009 leidt niet tot meer bureaucratie.

2.6 *“Het mobiel maken van de verkoopinrichting is niet mogelijk vanwege technische voorzieningen die aanwezig zijn op de standplaats”*

09/118761 C.P. Jansen Hendriks
09/108904 J. Cop
09/105340 W. Wevers

ad 2.6 Voor de bouwwerken op de standplaatsen zonder bouwvergunning geldt een overgangstermijn van 10 jaar,inclusief de technische voorzieningen. Voor de duidelijkheid wordt opgemerkt dat de mogelijkheid bestaat om de voorzieningen aan- en af te koppelen danwel de voorzieningen mobiel te maken.

2.7 “*Het is voor de vergunninghouder van een bloemenstandplaats niet mogelijk altijd persoonlijk op de standplaats aanwezig te zijn vanwege inkoop op de veiling”*
09/108904 J. Cop
09/120551 A.H. Giesbergen

ad 2.7 Het beleid zal op dit punt worden aangepast. Standplaatshouders die bloemen verkopen mogen zich laten bijstaan op de standplaats.

2.8 “*Het systeem van loten werkt willekeur in de hand en is in strijd met het rechtszekerheid- en vertrouwensbeginsel*”
09/107810 W.J. van Aken
09/107820 W.J. van Aken

ad 2.8 Door het systeem van loten kunnen belanghebbenden zich inschrijven voor een standplaats die is vrijgekomen. Elk belanghebbende maakt evenveel kans op een standplaatsvergunning. Er is geen reden om aan te nemen dat er sprake is van willekeur noch van strijd met het rechtszekerheid- en vertrouwensbeginsel. Dit wordt ook niet onderbouw door de zienswijze die is ingediend.

2.9 “Het beleid is in strijd met het materiële zorgvuldigheidsbeginsel”
09/107810 W.J. van Aken
09/107820 W.J. van Aken

ad 2.9 De lasten van het beleid zijn niet zwaarder dan strikt noodzakelijk. De standplaatsvergunning was ten tijde van het beleid van 2001 ook persoonsgebonden. Ook was het niet mogelijk om de opstal die op de standplaats samen met de standplaatsvergunning te verkopen aan een gedagdigde. De eerstvolgende op de wachtlijst kwam in aanmerking voor de standplaatsvergunning en kon zelf beslissen of de opstal overgenomen werd. Er is dus geen sprake van meer of minder schade door het nieuwe beleid.

3. Algemeen

3.1 “er moet één aanspreekpunt komen voor de standplaatshouders”
09/100486 J. Cop

ad 3.1 Het aanspreekpunt voor de ondernemers in Haarlem is het ondernemersloket aan de Zijlsingel. Daar kunnen ondernemers met hun vragen terecht.

3.2 "verzoek tot mondeling inbrengen en/of toelichten van zienswijzen"
09/100486 R.J. Wijkhuizen"

Van de mogelijkheid om telefonisch de zienswijzen over te brengen is geen gebruik gemaakt.

3.3 "er zijn geen klachten bekend over mijn standplaats"
09/10781 W.J. van Aken
09/107820 W.J. van Aken
09/107442 P. Caljouw en L. van Rhijn

ad 3.3 Dat er geen klachten bekend zijn neemt niet weg dat aan het standplaatsenbeleid 2009 moet worden voldaan.

3.4"pas het beleid toe op nieuwe standplaatsvergunningen"
09/114910 P. en C. van den Heuvel
09/105340 W. Wevers

ad 3.4 Het standplaatsenbeleid 2009 wordt voor alle standplaatsvergunningen van toepassing. Een uitzondering hierop zijn de tijdelijkheid van de vergunning en het mobiel maken van de verkoopinrichting. Zie 2.1 en 2.2.

4. Samenvatting

Naar aanleiding van de ingebrachte zienswijzen zijn de volgende wijzigingen aan te brengen in het Standplaatsenbeleid 2009:

- Standplaatshouders met een standplaatsvergunning die verleend is voor het van kracht worden van het standplaatsenbeleid 2010 mogen gebruik maken van de standplaats tot wederopzegging door de vergunninghouder.
- Voor de kiosken zonder bouwvergunning geldt een overgangstermijn van 10 jaar.
- De kiosken met bouwvergunning vallen buiten het standplaatsenbeleid.
- Standplaatshouders met een verkoopinrichting waar bloemen worden verkocht mogen zich laten bijstaan op de standplaats;
- De overname van de standplaatsvergunning door bloed- en aanverwanten wordt aangepast.

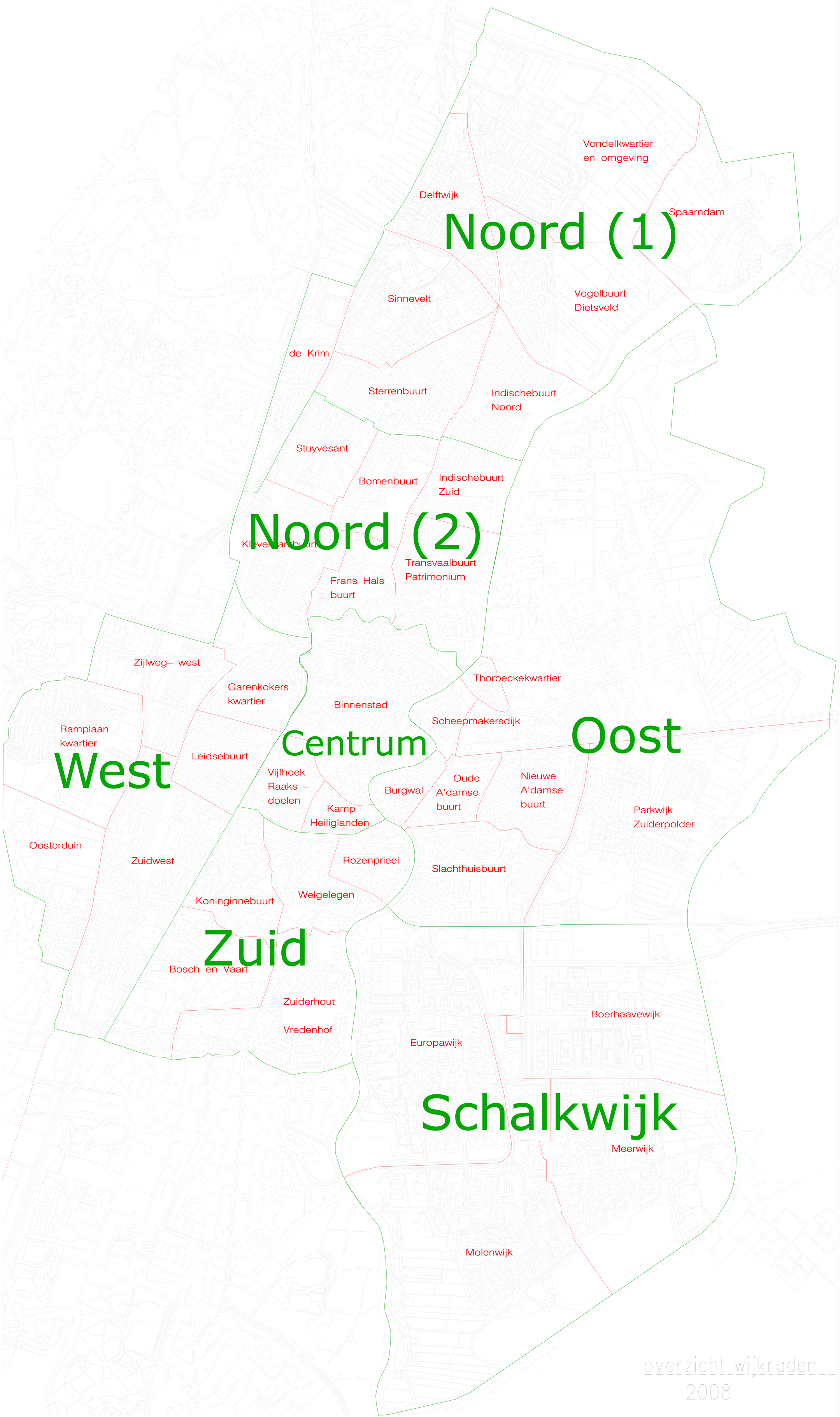
Noord (1)
Vondelkwartier
en omgeving
Delftwijk
Spaarndam
Sinnevelt
Vogelbuurt
Dietsveld
de Krim
Sterrenbuurt
Indischebuurt
Noord
Stuyvesant
Bomenbuurt
Indischebuurt
Zuid
Noord (2)
Kleveniersbuurt
Transvaalbuurt
Patrimonium
Frans Hals
buurt
Zijlweg– west
Garenkokers
kwartier
Thorbeckekwartier
Binnenstad
Scheepmakersdijk
Ramplaan
kwartier
Centrum
Oost
West
Leidsebuurt
Vijfhoek
Raaks –
doelen
Burgwal
Oude
A'damse
buurt
Nieuwe
A'damse
buurt
Kamp
Heiliglanden
Parkwijk
Zuiderpolder
Oosterduin
Zuidwest
Rozenprieel
Slachthuisbuurt
Welgelegen
Koninginnebuurt
Zuid
Bosch en Vaart
Zuiderhout
Vredenhof
Europawijk
Boerhaavewijk
Schalkwijk
Meerwijk
Molenwijk
overzicht wijkraden
2008